

Doop Leanne van Herwijnen – 2Koningen 5: “Een nieuw begin”.

Orde van dienst:

Votum en zegen van Sela

Zingen: GK 158 “Als een hert dat verlangt naar water...” (1xNed en 1x Engels)

Wet

Psalm 51: 4

Gebed

Kinderen: water.

Lezen: 2Koningen 5: 1-19

Zingen: NLB 356

Doop van Leanne

Uitleg

Zingen: Psalm 105: 5

Doopvragen ouders.

Doop van Leanne Salomé

Zingen: Opwekking 789 Lopen op het water

Gemeente: steun.

Gebed

Preek

Zingen: Opwekking 642 De rivier

Gebed

Collecten

Psalm 150e Geprezen zij God

Zegen.

Kinderen: water.

Voor de Schriftlezing:

Vandaag staan we stil bij de doop. Bij het water.

Want dat water wil ons iets heel moois laten zien: dat gewone water vertelt, dat je telkens opnieuw mag beginnen. Je zonden worden vergeven. Afgewassen. En je mag schoon verder.

Soms kun je dat denken: “Kon ik het maar overdoen”.

“Had ik maar een andere studie gedaan.”

“Had ik dat maar nooit gezegd.”

“Had ik maar meer met mijn kinderen gepraat.”

“Was ik maar nooit met roken begonnen.”

“Als ik het over kon doen....”.

Maar dat kan niet.

Je moet leren leven met de gevolgen van je keuzes.

Alleen: in het christelijk geloof kan dat wel. Daar mag je elke dag overnieuw beginnen.

En elke dag mag je rust vinden in de omarming van God. Dat tekent de doop uit.

We lezen daarom de geschiedenis over Naäman. Naäman, bevelhebber van het Aramese leger, die wel zeven keer kopje onder gaat in de rivier de Jordaan.

Over zijn oude en zijn nieuwe leven.

Preek:

Deze vakantie zijn we bij de Middellandse zee geweest.

Een camping bij de Franse stad Fréjus.

We hebben heerlijk gezwommen in het azuurblauwe water van de Côte d'azur.

Dat deed ik wel met dubbele gevoelens.

Aan onze kant van de Middellandse zee is veel rijkdom. Vlakbij Fréjus ligt st. Tropez.

Een plek vol luxe en rijkdom. Een haven vol grote dure jachten. En met clubs waar je een paar duizend euro betaalt voor een tafeltje.

Aan de overkant van de Middellandse zee zoeken arme Afrikanen naar een bootje om aan de armoede of de honger en oorlog te ontkomen. Maar honderden komen om in hun gammele rubberbootjes en verdrinken in hetzelfde water.

Dat is heel erg verscheurend.

We zijn ook het oude centrum van Fréjus ingegaan. Oude nederzetting van de Romeinen. Gesticht door Julius Ceasar.

De haven is nog door keizer Augustus versterkt tot echte oorlogshaven.

Er staat nog een stukje aquaduct. Een amfitheater. Een oude muur. dia

Er staat ook een kerk uit de 10e eeuw. dia

Met een echt, oud baptisterium. Dia

Een baptisterium is een doopvond in de vloer.

Het woord baptisterium komt van het Griekse woord "baptizoo". dia

Dat betekent "onderdompelen".

De dopeling ging in het water staan en werd in het water ondergedompeld of er werd water over hem heen gegoten. Water als teken van reiniging. Vergeving.

Het is opvallend, dat in veel oude kerken het doopvond of baptisterium helemaal achterin de kerk was. Bij de ingang. Soms zelfs een apart gebouwtje bij die ingang.

Zoals bij het kerkje in Fréjus. Dia

Dat is een mooi beeld.

Zo laat de doop zien, dat je alleen door de poort van de doop in de kerk kunt komen en zo lid wordt van de gemeente van Christus. Zo kom je Gods Koninkrijk binnen.

Je laat je oude leven achter je. Je zonden worden vergeven. En je mag opnieuw beginnen.

De profeet Micha zegt het heel mooi: "Wie is een God als u,

die schuld vergeeft

en aan zonden voorbijgaat?

U blijft niet woedend

op wie er van uw volk nog over zijn;

liever toont u hun uw trouw.

Opnieuw zult u zich over ons ontfermen

en al onze zonden tenietdoen.

Onze zonden werpt u in de diepte van de zee."

Dit wonder laat de doop zien: je mag opnieuw beginnen!

Stel je voor!!!

Al je zonden, alles wat jou zo belast, dingen die je gedaan hebt, het is weg.

Vergeven. In de diepte van de zee. Het wordt nooit meer opgehaald.

Door God niet.

Door mensen ook niet.

Want weet u wat Corrie ten Boom bij deze tekst zei?

God werpt onze zonden in de diepte van de zee.

En hij zet er een bordje bij: "Verboden te vissen".

Dia.

Wij mogen er dus ook niet naar vissen en het steeds weer ophalen!

Wat vergeven is, is vergeven. Je mag opnieuw beginnen.

Ik heb al eens verteld, dat je dat bij de doop vaak ook goed kon zien.

Veel baptisteria hadden twee trappetjes naar het water.

Dia.

Er werd water uit een rivier gehaald. Stromend, fris water.

De dopeling ging aan de westkant het water in.

De kant waar de zon ondergaat. Het avondland. Dat is zijn oude leven.

Hij keert zich dan ook om naar het westen en verloochent de satan.

Daarna draait hij zich naar het oosten en belijdt Christus als zijn Heer.

Dan daalt hij af in het water en wordt driemaal gedoopt. In de naam van de Vader en de zoon en de Heilige Geest.

Dan legde de voorganger zijn hand op de dopeling en volgde er een zalving met olie als teken van de Heilige Geest.

En dan ging je aan de andere kant weer uit het baptisterium. Aan de oostkant. De kant waar de zon opging. De kant van het nieuwe leven.

Daarna vierde hij met alle dopelingen het Avondmaal. Ze kregen ook een beker met melk en honing. Bij de Romeinen het teken, dat ze in de familiekring waren opgenomen.

Je ging dus van het avondland door het water naar het morgenland. Je oude leven met alle fouten en zonden liet je achter je. Je werd gereinigd door het bloed van Christus. Je nieuwe leven met je nieuwe herder begon.

*****

Dat zie je mooi terug in de geschiedenis van Naäman.

Hij was een belangrijk man. Bevelhebber van het Aramese leger.

De generaal, die grote overwinningen behaalde.

Rechterhand van de koning. In het centrum van de macht.

En daarom ook vast bewonderd en geëerd door de mensen.

Naäman.

Naäman betekent 'liefelijkheid'.

Misschien hebben zijn ouders hem zo genoemd, toen hij net geboren was.

Dat kun je je wel voorstellen: zo'n klein lief baby'tje in je armen.

"Naäman", zegt de moeder met een warme glimlach, liefelijkheid, 'wat is hij lief'.

Maar Naäman bleef niet klein en lief.

Dia.

Hij werd groot en sterk. Bevelhebber. Hij werd hard en meedogenloos.

Met zijn legers hield hij strooptochten in de omliggende landen. Gezonde, sterke mensen werden als slaven meegevoerd. Vrouwen en meisjes verkracht. Zwakken wreed vermoord. Huizen werden leeggeroofd en platgebrand.

En Naäman keerde terug naar huis met goud en zilver en slaven.

Naäman, de generaal. Naäman, de held van Aram.

Maar op een dag ontdekt Naäman een plek op zijn lichaam bij het baden. Een rode plek. Hij wrijft erover met zijn spons. Maar het badwater krijgt de plek niet weg.

En een week later is de rode plek nog groter geworden. De randen wat wit. Hij gaat ermee naar de arts en die zegt: 'Hoogedele Naäman, dit is huidvraat. Dit kan ik niet genezen. U bent melaats'.

En Naäman schrikt geweldig.

Want hij weet wat dat betekent: langzaam zal heel zijn huid aangetast worden. Stukken van zijn handen en van zijn gezicht zullen weggevreten worden. Hij zal geen generaal meer kunnen zijn. Geen stroomtochten. Geen vrouwen. Geen eer. Uitgestoten.

Je kunt er wel van uitgaan, dat Naäman eerst om genezing bij zijn eigen goden gevraagd heeft. Gekniel. Gesmeekt misschien wel. Grote offers gebracht. Maar de zieke plek op zijn huid werd alleen maar groter. Hij was ten einde raad.

Ver weg in Aram werkt een meisje als slavin.

Ze is ongeveer 14 jaar.

Ze is op één van de rooftochten van Naäman meegevoerd naar Aram.

Haar familie is voor haar ogen vermoord of weggevoerd.

Ze is een vrouw, een slavin: iedereen kijkt op haar neer. Jodin en door iedereen gehaat.

Een meisje zonder toekomst. En wie is daar verantwoordelijk voor? Naäman.

En nu heeft Naäman huidvraat.

En zij weet hoe hij gered kan worden! Zij kent de profeet van God. Zij heeft zijn leven in haar hand. Wat doet zij ermee? Ze kan twee dingen doen:

-Ze kan denken: "Ah, die schurk heeft huidvraat, mooi, dat heeft hij verdiend. Welke vinger zal er vandaag afvallen!"

En ze kan niet wachten op de dag, dat hij onder vreselijke pijnen zal sterven.

-Óf ze kan hem helpen.

En dat laatste doet ze.

Want ze vertelt over die profeet in Samaria.

Ze zegt: "Ach, kon mijn meester maar naar de profeet in Samaria gaan, die kan hem genezen".

Ze is niet verbitterd. Niet uit op wraak.

Nee, zij is een kind van de God van Israël: zij helpt.

Ook al is er nog helemaal niets in haar situatie veranderd. Ze is nog slavin. Ze mist haar familie nog steeds en valt nog elke avond huilend in slaap.

En toch: zij vertelt over een profeet in Samaria. Elisa.

En Naäman wil alles wel proberen.

Met een aanbevelingsbrief van de koning komt hij in Samaria aan. Met rijtuigen, paarden, soldaten en met geld. Heel veel geld.

Hij kreeg tien talenten zilver, zesduizend sjekel goud en tien stel kleren mee.

Dat is alles bij elkaar wel zo'n 10 miljoen euro!

Zo kwam hij bij de koning in Samaria.

Zo is hij dat gewend. Een koning geef je geschenken en zo koop je zijn welwillendheid.

Zo ging hij om met zijn god Rimmon: die geef je geschenken en zo koop je zijn gunst.

En waarom zou de God van Israël anders zijn?

En dan ontdekt hij: de God van Israël is helemaal anders!

Als hij bij de koning in Samaria komt met zijn geld en zijn verzoek, dan schrikt die koning vreselijk.

Hij roept vol angst: "Ben ik een god, dat ik kan beschikken over leven en dood?".

De koning heeft God niet in zijn macht. God heeft de koning in zijn macht!

Zo is dat in Israël.

Alleen dat al.

Dan zegt de profeet Elisa: 'Breng hem bij mij, dan zal hij merken, dat er een echte profeet in Israël is'.

En Naäman trekt met zijn gevolg en al zijn geld naar het huisje van de profeet Elisa.

En dan gebeuren er vreemde dingen.

Die grote generaal staat met al zijn goud voor het huisje van de profeet Elisa.

Te min om naar binnen te gaan.

En Elisa komt ook niet naar buiten. Hij stuurt zijn knechtje.

Wat vernederend voor Naäman.

En het wordt nog erger.

Want dat knechtje zegt: 'Dompel jezelf zevenmaal onder in de Jordaan en je zult weer gezond zijn'.

Stel je voor: geen eerbetoon, geen ontzag voor de grote Naäman, geen rekening van 10 miljoen, geen dure geneesmiddelen, geen dagenlange offerritten. Niets.

Alleen een simpele boodschap van een knecht: 'Dompel jezelf zeven maal onder in de Jordaan'.

Logisch, dat die grote Naäman kwaad vertrok.

Wat is dit voor behandeling! Wat een vernedering!

"Waarom moet ik me in die gore sloot baden? De rivieren in Aram zijn mooier dan die stinksloot!". Hij is woest: als het zó makkelijk is, dan kan het niet waar zijn! Die god stelt echt niets voor!

Als ik eerlijk ben, dan herken ik dat zo.

Het kan zo eenvoudig zijn in de kerk. Zo gewoon.

Gewone mensen, die ik al zo lang ken. Een gewone vader en moeder, die hun kindje laten dopen. Wat vluchtelingen. Oude mensen. Mijn gewone leven met vaak dezelfde zonden.

Diensten, die soms vol beleving zijn, maar soms ook heel gewoon.

Psalmen, die we al zo lang zingen.

Een preek.

Met zo'n simpele boodschap: "Als je gelooft in Jezus en je laat je dopen, dan ben je gered". Dia.

Zo eenvoudig. Dat snapt een kind.

Terwijl ik beleving zoek. Slimme redeneringen. Krachten van de Geest. Nieuwe liederen. Emotie. Bevrijding. Spreken in tongen. Ik wil een nieuw mens worden en ik wil merken dat ik veranderd ben. Ik wil iets doen. Ik wil een gemeente die uitstraling heeft.

Er moet toch meer zijn!

Dit kan niet alles zijn: "Als je gelooft en je laat dopen word je gered"!

*****

Naäman is teleurgesteld en woest. Hij wil naar huis. Weg bij die stinksloot.

Maar zijn knechten zeggen: 'Als de profeet u een moeilijke opdracht had gegeven of veel goud gevraagd, dan had u het gedaan. Nu is de opdracht heel eenvoudig en u bent kwaad. Probeer het toch gewoon! Een paar keer in de Jordaan onder water gaan, dat kan een kind!'

En voor die grote Naäman was dát misschien wel de boodschap: worden als een kind.

Vertrouwen. Ontvangen.

En was dát nu juist voor hem het moeilijkste.

Zoals het voor een rijke het moeilijkste is om alles weg te geven.

Maar: hij doet het!

Hij laat zich als een kind naar de Jordaan brengen. Hij gaat leren om zijn leven uit handen te geven. Alles los te laten.

Niets is makkelijker dan dat. Niets is moeilijker dan dat.

Het gaat nog dieper.

Want hij staat in de Jordaan en gaat onder water. Komt weer boven.

Kijkt naar zijn huid: "Zou er al een verschil zijn?"

Dan nog een keer.

Nog steeds grote rode vlekken.

Nog een keer.

Dan moet er nu toch langzaam iets te zien zijn. Nee. Nog niet.

"Het zal toch wel waar zijn!"

Voelt u: pas na de zevende keer komt Naäman gezond boven.

Tot op de zevende keer moet Naäman blijven geloven. Hij moet volharden. Tot het einde aan toe.

Herkent u dat?

*****

En midden in de Jordaan leert hij de God van Israël kennen. Dia.

Want hij doet zijn kleren uit, gaat het fris stromende water in en dompelt zich onder.

Zeven keer. En als hij de zevende keer boven water komt, is de huidvraat verdwenen.

Verdwenen. In één keer weg! De God van Israël kan écht genezen!

Hij is machtiger dan alle goden van Aram!

En Naäman leert nog iets veel mooiers over deze God: Hij is genadig.

Naäman hoeft niets te betalen.

Hij hoeft alleen maar te geloven. Alleen maar 7 keer onder dompelen en dan wordt zelfs Naäman door deze God genezen. Zelfs Naäman.

Niet lang daarvoor was hij dit land binnen gevallen. Had hij mensen vermoord en de toekomst van mensen gebroken door ze mee te voeren als slaven.

Maar zelfs Naäman wordt genezen. Voor niets. Gratis.

En dat is het grote verschil tussen God en alle andere goden.

De God van Israël kent het woord 'genade'.

Vergeving, genezing, een nieuwe aarde: Hij geeft het voor niets. Gratis.

Wat mooi!

Maar pas op!

Want gratis is niet hetzelfde als goedkoop.

Naäman werd genezen, omdat de Zoon van God zijn ziekte op zich nam en al zijn zonden.

Zijn bloed is gevloeid. Voor mij. En nu mag ik leven. Hij is niet gewassen met water, maar met het bloed van Jezus. Gods genade is dus wel gratis, maar niet goedkoop! Naäman leert de lieflijkheid van God kennen. En Naäman heeft dat begrepen.

*****

Want kijk eens hoe Naäman verandert. Hij wordt niet alleen rein van buiten. Hij wordt ook rein van binnen. Hij gaat terug naar Elisa en roept: "Ik wist wel, dat alleen de God van Israël God is!". Wat een uitspraak voor deze generaal uit Aram! En als hij teruggaat naar Syrië, dan gaat hij terug als een diepgelovig man. Hij neemt wat aarde mee uit Israël. Om op te knielen. Hij brengt alleen nog offers voor de HERE. In de tempel buigt hij alleen voor de afgod Rimmon, als hij de koning ondersteunt.

Wat is Naäman veranderd! Wat is hij lieflijk geworden voor God. Een nieuw mens. En het mooie is, dat hij dat in zijn eigen land is. Naäman zegt niet, dat hij nu in Israël wil blijven. Omdat dat nu toch voor hem makkelijker is. Dicht bij de tempel tussen mensen die deze God ook vereren. Nee, hij wil kind van God zijn in Aram. Licht in een donker land. En in dat land wil hij verantwoordelijkheid dragen en meeregeren. Een zoutend zout. Want hij heeft God ontmoet. Van buiten is hij rein: hij is genezen van huidvraat. Van binnen is hij rein: hij leeft voor de God van Israël.

Dat is de doop. Je ziet de diepe liefde van de Vader. Zijn genade. Gratis, maar niet goedkoop. Want het kostte hem het leven van zijn zoon. En je grijpt je aan die genade vast. Het oude leven laat je achter je. Het donkere avondland waarin je alleen maar leefde voor jezelf. En je stapt het nieuwe leven binnen. Het morgenland. Waar de zon van Gods lieflijkheid jouw leven verwarmt en in bloei zet. Je gaat dienen. Mensen kunnen het aan je merken: die heeft God zelf ontmoet! Amen.